

i en eller flere investeringsforeninger og specialforeninger, og det er i denne egenskab underkastet instruktionsbeføjelser fra foreningens bestyrelse og generalforsamling. Der er en risiko for, at investeringsforvaltningsselskabet kan komme ud i en interessekonflikt, hvor varetagelsen af hensynet til dets egne aktionærers interesser kan være i modstrid med varetagelsen af foreningernes interesser.

Sådanne interessekonflikter kan opstå i forbindelse med delegation af opgaver til selskaber i den koncern, investeringsforvaltningsselskabet er en del af. Som eksempler på handlinger, der ikke ville være i overensstemmelse med bestemmelsen kan nævnes, at investeringsforvaltningsselskabet træffer investeringsbeslutninger eller udnytter stemmerettigheder til gavn for samhandelspartnere i stedet for at vurdere, hvad der er bedst for den pågældende forening.

Et investeringsforvaltningsselskab kan administrere flere forskellige foreninger. Der kan derfor også forekomme situationer, hvor der opstår interessekonflikter mellem foreningerne indbyrdes.

Som eksempler på handlinger, der ikke ville være acceptable, kan nævnes, at et investeringsforvaltningsselskab ikke tildeler værdipapirer købt til forskellige foreninger eller fordele opnået hos en samhandelspartner efter objektive kriterier og i stedet tilgodeser visse foreninger eller sig selv.

Sådanne interessekonflikter mellem investeringsforvaltningsselskabets ejere og foreningerne skal altid løses ved, at investeringsforvaltningsselskabet handler uafhængigt og i foreningernes interesse. Det betyder, at investeringsforvaltningsselskabets ejeres interesser skal vige i tilfælde af en interessekonflikt med de administrerede foreningers interesser.

Stk. 3 pålægger et investeringsforvaltningsselskab en generel pligt til altid at søge at undgå interessekonflikter mellem sig selv og foreningerne, mellem alle selskaber, som det er i koncern med, og foreningerne, og mellem foreningerne indbyrdes. Når sådanne interessekonflikter ikke kan undgås, skal investeringsforvaltningsselskabet oplyse de enkelte berørte foreningers bestyrelser herom. Det er op til de enkelte bestyrelser at træffe de forholdsregler, som de finder nødvendige for at imødegå interessekonflikterne.

I stk. 4 foreslås det, at et investeringsforvaltningsselskab skal opretholde en klar adskillelse mellem udførelsen af den individuelle porteføljepleje for kunder og varetagelsen af administration af foreninger. Denne adskillelse skal forebygge interessekonflikter og kan etableres ved hjælp af forretningsgange og hensigtsmæssige arbejdsrutiner.

I stk. 5 foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes investeringsforvaltningsselskaber skal undgå interessekonflikter. Det er hensigten at benytte bemyndigelsen til at udstede regler til opfyldelse af anerkendte internationale standarder på området, som vedtages af internationale organisationer. Det kan f. eks. være standarder udstedt af IOSCO (International Organization of Securities Commissions) om investeringsforvaltningsselskabets transaktioner med nærtstående selskaber, deltagelse i emissioner som forstås af nærtstående selskaber eller behandling af såkaldte »soft commissions«. Herved forstås, at en forenings samhandelsparter gratis stiller visse ydelser til rådighed for foreningen. F. eks. i form af analyser, software eller lignende, som foreningen kan drage nytte af i sin daglige drift.

Til § 101

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen gennemføres inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen for en forening skal træffe beslutning om, at foreningens investeringsforvaltningsselskab kan delegerer visse opgaver, som det påhviler investeringsforvaltningsselskabet at udføre, til tredjemand.

Direktivet giver på visse nærmere angivne betingelser medlemsstaterne adgang til at tillade, at investeringsforvaltningsselskaber med henblik på at opnå en mere effektiv drift, delegerer udførelsen af opgaver til tredjemand.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at det skal sikres, at den regulering af og tilsyn med investeringsforvaltningsselskaber, som er indført på EU-niveau ikke omgås ved, at investeringsforvaltningsselskaber uden kontrol kan uddelegere de opgaver, der påhviler dem, til tredjemænd, der ikke er undergivet tilsvarende regler eller tilsyn.

I den hidtil gældende tilsynslovgivning har der ikke været en bestemmelse om delegation.

Det har været praksis, at administrationsselskabet kan uddelegere nogle af sine opgaver til andre. Det har typisk drejet sig om markedsføring af andele i foreningerne, visse funktioner i forbindelse med IT, visse opgaver i forbindelse med investeringsforvaltningen, men dog ikke investeringsbeslutninger samt opgaver af teknisk/administrativ karakter.

Det har hidtil i flere tilfælde været foreningerne, der har indgået sådanne aftaler, i andre tilfælde er det administrationsselskabet, der indgår aftalen. Også i fremtiden er der mulighed for, at en forenings besty-